

[Aksel Larsen.]

Selv det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), der skal anbefale dette lovforslag, som er et indgreb mod en strejke, erkender, at efter al sandsynlighed at dømme er oliefirmaernes optræden ikke lovmedholdelig. Det tror jeg heller ikke den er. Det mindste, den er, det er dog en i hvert fald camoufleret lockout, der ikke på nogen måde er varslet, og hvis man endelig vil gribe ind, skal man gribe ind ikke mod strejken, men mod oliefirmaernes optræden i denne sag. Hvis man gjorde det — og jeg ville finde det fuldkommen berettiget og rimeligt, ikke mindst på grund af de mange ord, der er sagt om de samfundsinteresser, der står på spil, om man sagde: vil I værsgo' udlevere den olie og den benzin, som det er samfundsmæssig nødvendigt at få ud — ja, så gjorde man noget rigtigt, men det, man gør her, er noget helt andet. Man går disse oliefirmers ærinde og standser strejken, idet man hyklerisk siger, at så kan den begynde igen den 14. Jeg må måske tillade mig at spørge den højtærede minister og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg): Skal det virkelig forstås sådan, at hvis forligsmandens mæglingforslag bliver forkastet, og det er der jo en mulighed for, så vil man tillade olie- og benzinstrejken at træde i kraft igen den 14., eller forbeholder man sig så til den tid at komme med forslag om en forlængelse af denne lov?

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen talte meget stærkt om en svag regering, der ikke formåede at gribe ind. Han talte om samfundsinteresser, der stod på spil, forklarede, at nu gik det rivende galt med eksporten, og at det kunne man ikke tillade. Det var en tale, der ville have været på sin plads, hvis det ærede medlem havde holdt den under mælkestrejken i fjor. Det var en tale, der ville have været på sin plads, da det ærede medlem hr. Erik Eriksens partifæller iværksatte mælkestrejken, ikke alene sådan at de standsede eksporten, hvilket efter Søren Overgaards egne beregninger kostede landet 3 mill. kr. hver dag, men også på den måde, at de forbød, at mælken blev anvendt til menneskeføde her i landet. Jeg minder om, at en husmand i Aulum dog syntes, at befolkningen der skulle have mulighed for at få mælk, og derfor selv

kørte til Aulum med mælk. Så mødte det ærede medlem hr. Erik Eriksens eller måske snarere Pinstrups partifæller op og overfaldt ham og hældte mælken i grøften, uden at vi derfor hørte det ærede medlem hr. Viggo Starcke eller det ærede medlem hr. Erik Eriksen eller det ærede medlem hr. Aksel Møller råbe til justitsministeren: Hvor er politiet henne?

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har ikke her brugt det ord, han brugte i radioen, om „nådesekretariatet“ hos Chr. Larsen, men må jeg tillade mig at sige om dette nådesekretariat, som man behager at kalde det, at jeg kan godt forstå, det vækker forfærdelse i visse kredse, at danske arbejdsmænd er så stærke, at man er nødt til at komme til dem med anmodninger og ikke med ordrer. Det må naturligvis forbavse dem, som aldrig har stået med hatten i hånden på et socialkontor eller mødt frem hos en arbejdsgiver og tigget om arbejde, det må forbavse dem, at danske arbejdsmænd nu har så stærk en stilling. Jeg synes imidlertid, at det for visse folk kan være ganske sundt. Jeg synes også, det kan være ganske sundt for visse kommunalbestyrelser her i dette land. I fjor har samme Chr. Larsen sendt en ydmyg bønsskrivelse til landets kommuner om dog at gøre noget for at skaffe beskæftigelse til de mange arbejdsløse arbejdsmænd. Det er mig ikke bekendt, at det i ret mange kommuner har givet noget resultat, men det var faktisk noget i retning af en tiggergang, som Chr. Larsen gik til kommunerne. Jeg bebrejder ikke Chr. Larsen dette, for han måtte gribe til det yderste middel for at forsøge at skaffe arbejde til de arbejdsløse arbejdsmænd, men jeg synes, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen skulle tænke lidt over dette, tænke på, hvordan Chr. Larsens henvendelse til det ærede medlems partifæller i kommunerne blev behandlet eller ikke blev behandlet.

Jeg må i det hele taget sige, at der er mange her i landet, der har været tilbøjelige til at opfatte det ærede medlem hr. Erik Eriksen som i hvert fald noget af en arvtager af Hørup. Jeg skal ikke give mig til her at citere Hørup, men det ærede medlem hr. Erik Eriksens taler og optræden under denne konflikt er af en sådan art, at man kunne ønske, at der i venstre havde